

UDENRIGSMINISTERIET

SAMRÅDSTALE – Samråd C, Grønlandsudvalget og Samråd U, Udenrigsudvalget den 29. maj 2018 – Camp Century

Det talte ord gælder

Lad mig starte med at sige tak for indkaldelsen til i dag. Vi har at gøre med en sag med en lang historie, som handler om den nedlagte amerikanske base Camp Century under indlandsisen. En sag, som tiltrækker sig megen opmærksomhed – og som også er blevet drøftet flere gange her i Folketinget.

Som bekendt udkom der i august 2016 en artikel, der peger på, at affald ved Camp Century risikerer at blive blotlagt om cirka 150 år pga. klimaforandringer. Affaldet befinder sig pt. under 30-90 meter is. Der kan om godt 50 år være risiko for udsivning via smeltevand.

Det er en sag, regeringen tager meget alvorligt, og derfor udviser vi rettidig omhu. Regeringen har i 2017 i samarbejde, med de grønlandske myndigheder igangsat en række klima, miljø og radiologiske undersøgelser.

Jeg sendte 1. juli sidste år [2017] et statusnotat om undersøgelserne til Grønlandsudvalgets orientering. I dag vil jeg give en kort opdatering, og jeg vender mig derefter mod de konkrete spørgsmål:

I forhold til de **klimarelaterede undersøgelser** har Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet samt GEUS oplyst følgende – og jeg citerer: ”I sommeren 2017 foretog GEUS, med deltagelse fra Grønlands Forundersøgelser ’Asiaq’, en ekspedition til Camp Century, hvor man foretog radarundersøgelser af Camp Centurys placering og udbredelse, iskerneboringer til klimaundersøgelser ligesom der blev opstillet klimamonitoreringsudstyr, som løbende sender informationer om de meteorologiske og glaciologiske forhold. De indsamlede data bliver nu analyseret nærmere, og resultaterne vil blive offentliggjort på hjemmesiden ”campcenturyclimate.dk”løbende. Klimastationen har været genbesøgt i denne måned [maj 2018]”. Citat slut.

I forhold til de **miljørelaterede undersøgelser** har Miljø- og Fødevareministeriet oplyst følgende – og jeg citerer: ”Der vil blive gennemført en vurdering af de eksisterende oplysninger om efterladt materiale på Camp Century og en vurdering af forureningsomfanget, når der fra undersøgelser af afsmeltningen foreligger oplysninger om, hvorvidt der vil kunne ske frigivelse af materiale fra Camp Century pga. afsmeltning.” Citat slut. Til brug for disse undersøgelser har man fra dansk/grønlandsk side anmodet de amerikanske myndigheder om historiske oplysninger om efterladenskaber ved Camp Century. De amerikanske myndigheder er i gang med at gennemgå materialet.

I forhold til de **radiologiske undersøgelser** har Sundheds- og Ældreministeriet samt Strålebeskyttelse i Sundhedsstyrelsen oplyst følgende – og jeg citerer: ”De radiologiske undersøgelser omfatter gennemgang af tilgængeligt arkivmateriale samt et prøvetagnings- og måleprogram for en iskerne fra Camp Century samt prøvemateriale fra relevante fjorde, hvor evt. smeltevand fra Camp Century kan tænkes at have fremtidigt udløb.

Analysearbejdet blev påbegyndt i efteråret 2017 og forventes færdiggjort i løbet af de næste måneder. Foreløbige resultater indikerer, at aktivitetsindholdet i iskernen svarer til det forventelige niveau af aktivitet fra omgivelserne, dvs. nedfald – såkaldt ”fallout” – fra atmosfæriske kernevåbensprængninger i årene 1961-62.

Dermed er de foreløbige resultater i overensstemmelse med de rapporter om måling af aktivitetsindhold på isoverfladen omkring Camp Century, som fra amerikansk side blev overleveret til Atomenergikommissionen, og som har indgået i gennemgangen af arkivmaterialet.” Citat slut.

I forhold til den **folkeretlige analyse** af et eventuelt ansvar for USA for oprydning efter Camp Century kan jeg oplyse, at Udenrigsministeriet er ved at lægge sidste hånd på analysen i samarbejde med Kammeradvokaten, og den vil herefter blive fremsendt til Naalakkersuisut (Grønlands landsstyre).

Jeg vil nu besvare de stillede spørgsmål:

I forhold til **spørgsmål 1** om, *hvilket aftalegrundlag, der specifikt angiver Camp Century som amerikansk forsvarsområde*, kan jeg bemærke følgende:

Der ses ikke at være aftalegrundlag, som angiver Camp Century som et amerikansk forsvarsområde.

Camp Century fremgår ikke af det tekniske bilag til forsvarsaftalen, hvor forsvarsområderne har været oplystede, og som løbende er blevet ændret.

Der er heller ikke fundet grundlag for, at Camp Century i øvrigt skulle have opfyldt betingelserne, efter forsvarsaftalen, for at være et forsvarsområde.

Camp Century har desuden geografisk været placeret på indlandsisen uden for Thule-forsvarsområdet, og har derfor ikke været en del af dette forsvarsområde.

Udenrigsministeriet har derfor ikke fundet grundlag for at konkludere, at Camp Century har været et forsvarsområde i forsvarsaftalens forstand.

Under **spørgsmål 2** spørges ”*Idet Camp Century blev kategoriseret som et humanitært forskningsprojekt, hvordan kan oprydningen på stedet så være underlagt forsvarsaftalen med USA?*”

Spørgsmålet bygger på en præmis om, at Camp Century udgjorde et humanitært forskningsprojekt. Jeg deler ikke denne præmis.

Regeringen har givet tilladelse til den amerikanske hærs oprettelse af Camp Century og til den amerikanske hærs forskningsaktiviteter. I den forbindelse har regeringen været bekendt med, at formålet var at afsøge de militære muligheder og potentielle kapaciteter i Grønland. Desuden har regeringen og USA's regering i notevekslinger været enige om, at forsvarsaftalen fandt anvendelse for Camp Century. Der er derfor ikke grundlag for at betegne Camp Century som et humanitært forskningsprojekt.

For at opsummere: Camp Century var ikke et ”forsvarsområde” i forsvarsaftalens forstand, men regeringen og USA's regering har været enige om, at forsvarsaftalen ikke desto mindre fandt anvendelse for Camp Century.

Under **spørgsmål 3** spørges ”*Vil ministeren forklare, hvorfor den danske regering på samråd i Grønlandsudvalget 3. november 2016 henholder sig til Atomenergikommissionens afrapportering fra 1964, når den skal vurdere det radioaktive affalds farlighed?*”

Som jeg understregede indledningsvist tager regeringen spørgsmålet om eventuelle risici for personer og miljø som følge af Camp Century meget seriøst.

For så vidt angår spørgsmålet om radioaktivt affald i forbindelse med den mobile atomreaktor, som forsynede Camp Century med energi, henviste daværende udenrigsminister Kristian Jensen på samrådet den 3. november 2016 om Camp Century til tidligere udvalgsbesvarelser om det lavradioaktive spildevand og Atomenergikommissionens rapport af 2. oktober 1964.

Atomenergikommissionen var det teknisk sagkyndige organ i Danmark, der på det pågældende tidspunkt vurderede det radioaktive affald fra atomanlægget i Camp Century. Rapporten fra Atomenergikommissionen fra 1964 konkluderede bl.a., at radioaktivitetsniveauet var under de fastsatte tærskelværdier, samt at nedtagningen af reaktoren skete på tilfredsstillende vis.

Herudover fremgår det af tidligere udvalgsbesvarelse fra januar 2014, at det ifølge Sundhedsstyrelsens generelle strålebeskyttelsesmæssige vurdering ikke kan forventes, at udslip af lavradioaktivt spildevand inden for den fastsatte tærskelværdi giver skader på personer og miljø. Det var tale om en meget forsigtig grænse.

Det kan i øvrigt fra Sundhedsstyrelsen oplyses, at den samlede udledning af radioaktivt spildevand til den dedikerede spildevandsbrønd i indlandsisen i arkivmaterialet er opgjort til, hvad der svarer til 2,7 gigabecquerel, som i dag estimeres at udgøre en aktivitet på ca. 0,39 gigabecquerel. Til sammenligning er den tilsvarende grænse for udledning fra de nukleare anlæg på Risø-området til Roskilde Fjord i dag fastsat af Sundhedsstyrelsen og Beredskabsstyrelsen til 400 gigabecquerel om året. Også i det lys er den estimerede aktivitetsmængde ved Camp Century meget beskedent.

Det fremgår endvidere af Miljøministeriets skriftlige besvarelse af § 20-spørgsmål nr. 992 fra 1980, hvordan Atomenergikommissionen løbende fulgte atomanlæggets drift, udledning og nedtagning dels gennem egne inspektioner, dels ved gennemgang af de amerikanske logbøger. Af svaret fremgår også, at der ikke var noget i de foreliggende oplysninger, som skulle indikere, at der på Camp Century er efterladt radioaktive stoffer i

et omfang, der kan forventes at medføre sundhedsmæssig eller miljømæssig risiko.

Når det er sagt, er det fortsat meget vigtigt for den danske regering, at det grønlandske samfund ikke skal være bekymrede for at blive påvirket af stråling fra Camp Century.

Regeringen har derfor, som jeg nævnte tidligere, i 2017 taget initiativ til, at der i tæt samarbejde mellem grønlandske og danske myndigheder bl.a. foretages nye målinger og vurderinger af niveauet for radioaktivitet ved Camp Century.

De arkivstudier, jeg nævnte, da jeg gav status for de radiologiske undersøgelser, viser, at måleresultater rapporteret i forbindelse med driften af Camp Century er i overensstemmelse med de foreløbige analyseresultater meddelt fra DTU.

I spørgsmål 4 spørges ”*Vil ministeren forklare, hvorfor den danske regering på samråd i Grønlandsudvalget 3. november 2016 hævder, at man har undersøgt, om der er ryddet tilstrækkeligt op, når den ansvarlige for oprydningen – Povl Ølgaard – har udtalt til KNR, at man netop ikke har undersøgt, om der er ryddet tilstrækkeligt op?*”

Interviewet i KNR med Povl Ølgaard bekræfter, at Atomenergikommissionen har stillet skrappe krav til bl.a. udledningen af radioaktivt spildevand til indlandsisen, og at man har baseret sine vurderinger på inspektioner til Camp Century og de amerikanske logbøger.

Der er ikke noget i Povl Ølgaards udtalelser til KNR, der giver anledning til at tro, at der ikke er blevet ryddet tilstrækkeligt op i forhold til radioaktivt affald og nedtagningen af reaktoren.

I forhold til **spørgsmål 5**, der lyder ”*Vil ministeren forklare, hvilken vurdering af tærskelværdier den danske regering henviser til i samråd i Grønlandsudvalget 3. november 2016?*” kan jeg som nævnt tidligere oplyse, at den daværende udenrigsminister på samrådet i 2016 henviste til tidligere udvalgsbesvarelser herom og Atomenergikommissionens rapport af 2. oktober 1964. Det fremgår bl.a. heraf, at udslip af radioaktivt spildevand inden for den grænse, der blev sat, ikke kan forventes at give skader på personer og miljø, samt at atomreaktoren blev fjernet på tilfredsstillende vis.

I **spørgsmål 6** spørges: ”*Vil ministeren forholde sig til, at Atomenergikommissionens afrapportering fra 1964 ifølge nye oplysninger fra lektor emeritus Henry Nielsen og professor Kristian Hvidtfelt Nielsen ikke er så uvildig som den danske regering gav udtryk for på samråd i Grønlandsudvalget 3. november 2016?*”

Jeg har forholdt mig til, at Atomenergikommissionen var det teknisk sagkyndige organ på daværende tidspunkt.

Atomenergikommissionen bidrog bl.a. til, at der blev sat skrappe grænser for udledning af radioaktivt spildevand til indlandsisen.

Jeg finder ikke grund til at sætte spørgsmålstegn ved Atomenergikommissionen i en historisk kontekst.

I **spørgsmål 7** spørges, om ”*de nye oplysninger, som er fremkommet efter arbejde af lektor emeritus Henry Nielsen og professor Kristian Hvidtfelt Nielsen om, at reaktoren på Camp Century producerede langt mere spildevand end rapporteret, (har) givet anledning til en ændring af den danske regerings opfattelse af miljørisikoen?*”

Jeg vil her henlede udvalgenes opmærksomhed på det brev, som Henry Nielsen og Kristian Hvidtfelt Nielsen sendte til Grønlandsudvalget den 5. december 2017 med Udenrigsministeriet i kopi. Her står – og jeg citerer – ”Når det således i Grønlandsudvalgets Samrådsspørgsmål C af 16.11.2017 – med henvisning til vores bog – bliver hævdet, at ”reaktoren på Camp Century producerede langt mere spildevand end rapporteret”, må vi sige fra. Det vi har skrevet er, at ifølge amerikanske reaktoreksperter på stedet var de udledte mængder af radioaktivt spildevand hvert år under den af de danske myndigheder tilladte grænse på 50 millicurie. Vi har også skrevet, at amerikanernes tabeller over de foretagne udledninger til indlandsisen formentlig er korrekte, men vi kan naturligvis ikke vide det med sikkerhed, for de danske inspektører fra Risø var jo sjældent til stede, når udledningerne fandt sted. Hvilket de gjorde rundt regnet hver 14. dag. ” Citat slut.

Sundhedsstyrelsen har endvidere oplyst, at det fremgår af arkivundersøgelserne, at det samlede udledte volumen af lavradioaktivt spildevand ved Camp Century var betydelig højere end forventet af amerikanske myndigheder, men at de samlede aktivitetsmængder var som tidligere oplyst. Det vil sige: en større mængde spildevand med en lavere aktivitetskoncentration.

Oplysninger fra Kristian Hvidtfelt Nielsen og Henry Niensens arbejde samt arkivundersøgelserne giver således ikke anledning til en ændret opfattelse af miljørisikoen.

I **spørgsmål 8** spørges ”*Vil udenrigsministeren i forlængelse af foregående spørgsmål forholde sig til, at den egentlige årsag til nedlukningen af reaktoren på Camp Century stadig er holdt hemmelig – herunder indikationer på, at reaktoren var tæt på nedsmeltning?*”

Årsagen til nedlukning af reaktoren er tidligere beskrevet - det fremgår bl.a. af Miljøministeriets besvarelse af § 20 spørgsmål nr. 992 i 1980, at ”*Reaktoren var i drift på Camp Century fra oktober 1960 til 9. juli 1963, da den efter beslutning om at nedlægge forskningsstationen på grund af indlandsisens bevægelser blev lukket ned.*” Jeg kan endvidere henvise til Dansk Udenrigspolitiske Instituts – DUPI’s – historiske redegørelse om ”Grønland under den Kolde Krig” fra 1997. Her fremgår det, at årsagen til nedtagningen formentlig var isens og sneens manglende stabilitet, der bevirkede, at taget over reaktoren truede med at bryde sammen.

Endelig vil jeg igen henvise til brevet fra Henry Nielsen og Kristian Hvidtfelt Nielsen til Grønlandsudvalget den 5. december 2017, hvor det fremgår: *”Da der i Samrådsspørgsmål C kun henvises til vores bog og til presseartikler baseret på bogen, må medlemmerne af Grønlandsudvalget også få det indtryk, at vi er kilde til oplysningen om, at den egentlige årsag til nedlukningen af reaktoren på Camp Century var, at ”reaktoren var tæt på nedsmeltning”. Men det er ikke korrekt. Den oplysning må stå for spørgsmålsstillerens egen regning.”*

– 00 –

Efter således at have besvaret samrådsspørgsmål C fra Grønlandsudvalget vil jeg nu besvare samrådsspørgsmål U fra Udenrigsudvalget. Igen vil jeg adressere de forskellige underspørgsmål hver for sig for overskuelighedens skyld.

Jeg bliver først spurgt: *”hvad ministeren ved om de nye oplysninger, som er kommet frem i DR’s udsendelser”*.

Såfremt der med ”nye oplysninger” menes oplysninger om personen Erik Jørgen-Jensen og hans beretning om en amerikansk kaptajn ved navn John Page og forhøjede strålingsniveauer i opstarten af atomreaktoren i Camp Century, har Udenrigsministeriet siden den første radioudsendelse om ”Manden uden skygge” igen gennemgået gamle aktpakker med dokumenter og mikrofilm.

Udenrigsministeriet har i det gennemgåede materiale ikke fundet informationer om Erik Jørgen-Jensen eller fra Erik Jørgen Jensen om disse oplysninger.

Det vi imidlertid kan se ud af Udenrigsministeriets gamle akter er, at Udenrigsministeriet i forbindelse med opstart af atomreaktoren i slutningen af 1960 blev gjort bekendt med, at der blev målt høje niveauer af neutron og gamma stråling fra området omkring reaktortoppen samt, at man derefter fra amerikansk side afskærmede yderligere. De amerikanske myndigheder orienterede også i brev af 11. januar 1961 de danske myndigheder om, at der var tale om en design-mangel, men som ikke har medført unødigt eksponering for personale og aldrig har resulteret i en farlig tilstand.

Den danske videnskabelige forbindelsesofficer har også rapporteret, at reaktoren kort efter opstart måtte stoppes grundet for stor lokal aktivitet, hvorefter der blev foretaget en omhyggelig afskærmning. Reaktoren kom herefter i gang igen.

Jeg vil derudover fremhæve, at den daværende udenrigsminister Martin Lidegaard i 2014 oversendte en offentlig tilgængelig rapport fra det amerikanske militær fra 1965 om Camp Century til den daværende landsstyreformand og til Grønlandsudvalget, der bl.a. indeholdt omfattende oplysninger om atomreaktoren. Herunder oplysninger om mængden af udledt lavradioaktiv spildevand fra Camp Century i 1962 samt behovet for at forstærke afskærmningen af reaktoren.

Næste del af spørgsmålet lyder: – *om oplysningerne i udsendelsen hele tiden har været kendt viden i udenrigsministeriet?*

Som jeg har nævnt, har Udenrigsministeriet gennemgået de gamle dokumenter, der er vurderet relevante i forbindelse med de såkaldte nye oplysninger, og der er i de akter ikke tilgået Udenrigsministeriet information om eller fra Erik Jørgen-Jensen – herunder oplysninger om en amerikaner ved navn John Page. Som også nævnt har Udenrigsministeriet været bekendt med en måling, der viste høje strålingsniveauer omkring reaktortoppen, men som ikke medførte unødigt eksponering for personale og aldrig har resulteret i en farlig tilstand.

Jeg bliver derefter spurgt: – *hvad Erik Jørgen-Jensens præcise opgave var i Camp Century?*

I det materiale, vi i Udenrigsministeriet har identificeret som relevant og derefter gennemgået, er der ikke fundet oplysninger om Erik Jørgen-Jensen eller hans eventuelle opgaver.

Forsvarsministeriet er ved at undersøge de historiske forhold vedrørende forbindelsesofficerer på Thulebasen. Det gælder også det eventuelle ansættelsesforhold for den medvirkende i radioudsendelsen, Erik Jørgen-Jensen. Vi afventer resultatet af den undersøgelse.

Spørgsmålet lyder videre: – *om det danske udenrigsministerium er bekendt med den amerikanske capt. John Page og hans mulige strålesygdom?*

Igen må jeg sige, at i det materiale, vi i Udenrigsministeriet har gennemgået, er der ikke fundet oplysninger om John Page eller hans eventuelle strålesygdom. Jeg har ovenfor nævnt, hvad vi har kunnet finde på akterne vedrørende forhøjede strålingsniveauer i opstartsfasen.

De resterende spørgsmål vil jeg for overblikkets skyld gennemgå i historisk kronologisk rækkefølge.

Ift. spørgsmålet om, *hvornår den danske stat første gang fik viden om atomreaktoren*, kan jeg oplyse, at ud fra de aktpakker, som Udenrigsministeriet har gennemgået, vurderes det, at Udenrigsministeriet med al sandsynlighed blev vidende om et amerikansk ønske om at bygge en atomreaktor i en forsøgslejr på Grønland ultimo 1958. Det fremgår af en notits fra Udenrigsministeriet ved navn ”Forsøg med atomreaktor Thule forsvarsområde” dateret 19. november 1958.

Ift. spørgsmålet om, *hvorvidt den danske stat har givet USA tilladelse til at etablere Camp Century og de underjordiske aktiviteter*, kan jeg oplyse følgende:

På baggrund af notevekslinger mellem Danmark og USA har regeringen den 10. juni 1959 givet tilladelse til, at den amerikanske regering kunne oprette Camp Century som en del af det amerikanske forsvars forskningsaktiviteter i Grønland.

Ift. spørgsmålet om, *hvorvidt den danske stat har givet tilladelse til at etablere en atomreaktor på Camp Century*, kan jeg oplyse følgende:

Regeringen meddelte ved note af 14. september 1959, at man i princippet accepterede opstillingen af atomreaktoren. Herefter

pågik dog en forhandling med amerikanerne om betingelserne for atomreaktoren. Disse betingelser blev forhandlet færdigt og endeligt accepteret af begge parter ved noteveksling af 24. september 1962. Disse noteudvekslinger er offentligt tilgængelige gennem rigsarkivet og indgår i DUPIs historiske redegørelse.

Ift. spørgsmålet om, *hvorvidt den danske stat var vidende om etableringen af atomreaktoren og om svagheder i reaktoren*, kan jeg oplyse følgende:

Som allerede nævnt var Danmark i slutningen af 1958 bekendt med de amerikanske myndigheders ønske om at opstille en atomreaktor i Grønland.

Som også gengivet i rapporten fra DUPI fra 1997 ”Grønland under den kolde krig: Dansk og amerikansk sikkerhedspolitik 1945-68”, oplyste den amerikanske ambassadør Val Peterson i august 1959 den danske udenrigsminister Jens Otto Krag om, at man uden forudgående dansk tilladelse var gået i gang med at bygge en atomreaktorstation på Grønland.

Regeringen meddelte som tidligere nævnt de amerikanske myndigheder ved note af 14. september 1959, at man i princippet accepterede opstillingen af atomreaktoren.

Ift. oplysningen om behovet for øget afskærmning har jeg allerede redegjort herfor på baggrund af de akter, vi har været igennem.

Sundhedsstyrelsen har i gennemgangen af arkivmaterialet i forbindelse med vurdering af radioaktivitet ved Camp Century noteret tilsvarende oplysninger i ovenfor nævnte brev dateret 11. januar 1961 i fra Department of the Army til den danske ambassadør i Washington.

Dernæst bliver der spurgt til: – *hvor langt ministeriet og Grønland er i registreringen og oprydningen af forurening efter amerikanerne på grønlandske baser?*

Udover Camp Century initiativerne, som jeg før beskrev status for, er der indgået en politisk aftale om oprydning efter tidligere amerikansk tilstedeværelse i Grønland, som ikke omfatter Camp Century. Jeg er af Miljø- og Fødevareministeriet blevet oplyst følgende:

Som opfølgning på statsministerens og formanden for Naalakkersuisuts fælles hensigtserklæring fra 14. juni 2017, underskrev formanden for Naalakkersuisut og miljø- og fødevareministeren den 11. januar 2018 en endelig politisk aftale om oprydning efter tidligere amerikansk militær tilstedeværelse i Grønland. I det indgåede forsvarsforlig af 28. januar 2018 er der afsat midler til oprydningen på i alt 180 mio. kr. over de næste 6 år.

Beslutningerne om, hvordan de afsatte midler mest hensigtsmæssigt anvendes, vil ske i et tæt samarbejde i en dansk-grønlandsk styregruppe.

Der er endnu ikke truffet beslutninger om at igangsætte oprydning på konkrete lokaliteter. De lokaliteter, som aktuelt har højst prioritet, er de to gamle landingsbaner fra 2. verdenskrig, Marraq syd for Nuuk, og Ikkateq ved Tasiilaq på Østkysten.

Styregruppen er i færd med at planlægge, hvordan og hvornår besigtigelse, vurderinger og det egentlige oprydningsarbejde på lokaliteterne vil kunne gennemføres.

Styregruppen vil parallelt med at de første oprydninger gennemføres se på, hvilke lokaliteter der bør besigtiges som de næste, med henblik på at vurdere det faktiske behov for oprydning.

Næste og sidste spørgsmål lyder: – *om det efter ministerens opfattelse vil være muligt at få den amerikanske stat til at betale for oprydningen efter deres aktiviteter i Grønland?*

Spørgsmålet om, hvorvidt det vil være muligt at få den amerikanske stat til at betale for oprydningen efter aktiviteter i Grønland må besvares fra sag til sag. Det skyldes, at svaret afhænger af de konkrete omstændigheder, herunder evt. aftaler vedrørende det enkelte anlæg eller den enkelte aktivitet. Det er derfor ikke muligt at give et generelt svar, der vil være gældende for alle anlæg og aktiviteter.

Som led i de initiativer, som regeringen har iværksat vedr. Camp Century er Udenrigsministeriet med ekstern advokatbistand som nævnt ved at lægge sidste hånd på den folkeretlige analyse af et eventuelt ansvar for USA for oprydning efter Camp Century.

Efter således at have besvaret alle del-elementerne i de to samrådsspørgsmål vil jeg benytte lejligheden til at understrege, at regeringen lægger stor vægt på transparens og samarbejde. Det er netop derfor, at vi – efter aftale med den grønlandske regering – har igangsat de konkrete undersøgelser og monitoringsaktiviteter, der skal afdække de faktiske forhold.

Generelt vil jeg til slut gerne understrege, at vi jo her afdækker en række handlinger og beslutninger, som fandt sted for mange år siden, og samtidig forsøger at skabe det bedst mulige grundlag for at vurdere, hvad udviklingen bliver fremover. Det er i mine øjne en seriøs fremgangsmåde, der understreger hvor alvorligt regeringen tager sagen.